

22. 10. 2013

SDĚLENÍ ČLENŮM

(90/2013)

Věc: Odůvodněné stanovisko dolní komory nizozemského parlamentu týkající se návrhu nařízení Rady o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Podle článku 6 protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality může každý vnitrostátní parlament ve lhůtě osmi týdnů ode dne postoupení návrhu legislativního aktu zaslat předsedům Evropského parlamentu, Rady a Komise odůvodněné stanovisko uvádějící, proč soudí, že dotyčný návrh není v souladu se zásadou subsidiarity.

Podle jednacího řádu Evropského parlamentu je za dodržování zásady subsidiarity odpovědný Výbor pro právní záležitosti.

V příloze naleznete odůvodněné stanovisko dolní komory nizozemského parlamentu týkající se výše uvedeného návrhu.

Dolní komora nizozemského parlamentu ověřila stanoveným postupem, zda je výše uvedený návrh v souladu se zásadou subsidiarity, přičemž byl uplatněn článek 5 Smlouvy o EU a protokol č. 2 k Lisabonské smlouvě o používání zásad subsidiarity a proporcionality.

Tímto dopisem Vám oznamuji rozhodnutí dolní komory nizozemského parlamentu. Kopie dopisu byla zaslána Evropské komisi, Radě a nizozemské vládě.

Většina dolní komory nizozemského Parlamentu je toho názoru, že návrh nařízení Rady o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (COM(2013)0534) není v souladu se zásadou subsidiarity. Dolní komora potvrzuje význam účinného boje proti podvodům, které jsou v rozporu s finančními zájmy EU, zastává ale názor, že trestní právo by mělo být primárně v kompetenci členských států, a vyšetřování a stíhání by proto mělo být primárně úkolem vnitrostátních orgánů. Podle dolní komory Evropská komise nevysvětlila dostatečně, jaký je přínos vytvoření nového evropského orgánu pro vyšetřování a stíhání trestných činů. Podle dolní komory by prioritou Unie v této oblasti mělo být zlepšení a posílení nezávislosti, účinnosti a účelnosti Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) a spolupráce s členskými státy, a ne jejich oslabení, jak navrhuje Komise. V posouzení dopadů dále Komise sice tvrdí, že členské státy využívají prostředky EU na boj proti podvodům nedostatečně, ale toto tvrzení řádně nedokládá. Ani zprávy úřadu OLAF nejsou pro takový názor dostatečným podkladem.

Dolní komora dále konstatuje, že podvody se zpravidla odehrávají na vnitrostátní nebo lokální úrovni a domnívá se také, že přiměřený boj s nimi závisí na intenzitě činnosti na této úrovni.

I pravomoci přiznané Úřadu evropského veřejného žalobce jsou příliš rozsáhlé; tyto pravomoci musí být vyhrazeny vnitrostátním orgánům. Pokud bude mít Úřad evropského veřejného žalobce výlučnou působnost v této oblasti, vzniká riziko, že bude narušovat stíhání trestných činů na vnitrostátní úrovni, například proto, že nebude jasné, co vše ještě zahrnuje definice „finančních zájmů Unie“. Úřad evropského veřejného žalobce bude mít pravomoc přimět vnitrostátní orgány, aby zjednodušily šetření, a vzniká tak riziko, že evropská šetření budou probíhat na úkor vnitrostátních priorit a vnitrostátního posouzení, jak co nejučinněji využívat zdroje k vyšetřování podvodů. Jednání Úřadu evropského veřejného žalobce může také způsobit konflikty s vnitrostátními orgány činnými v trestním řízení. Z návrhu Evropské komise kromě toho není jasné, jakým způsobem se má v takové situaci konflikt řešit.

Dolní komora se dále domnívá, že optimální využití současných vnitrostátních a evropských mechanismů nabízí dostatek možností, jak účinně bojovat proti podvodům, které poškozují finanční zájmy EU. Evropská komise by měla optimalizovat současné mechanismy v rámci jednotky Eurojust a úřadu OLAF, a zajistit tak účinný boj proti podvodům v EU.

Podle dolní komory je dalším přínosem i širší spolupráce mezi vnitrostátními orgány pověřenými vyšetřováním a stíháním v jednotlivých členských státech.

Z výše uvedených důvodů dospěla dolní komora nizozemského parlamentu k rozhodnutí, že návrh o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce je v rozporu se zásadou subsidiarity.